

ΑΛΛΑΞΕ ΤΗ ΖΩΗ ΣΟΥ. ΑΛΛΑΞΕ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ.

ACTIVATED

Τόμος 22 • Τεύχος 4

ΕΔΡΑΙΩΣΗ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ

Το επιχείρημα
— Χριστός

Ο άθεος και η Βίβλος
Μια συνάντηση κι ένα θαύμα

**Θαύματα από τον
Μαέστρο**
Ο Θεός μπορεί να
χρησιμοποιήσει οτιδήποτε

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΚΔΟΤΗ ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ ΑΓΑΠΗΣ

Μέσα στη Βίβλο, ο Θεός χρησιμοποιεί συχνά συμβολισμούς ή απεικονίσεις για να περιγράψει τη σχέση μας με Αυτόν. Για παράδειγμα, βοσκός και πρόβατα, πατέρας και παιδί, αμπέλι και κλαδιά, νύφη και γαμπρός.

Αν και η Βίβλος περιέχει 66 βιβλία, πολλοί σχολιαστές έχουν δηλώσει, πως στην πραγματικότητα είναι ένα βιβλίο με ένα συνεχές θέμα. Είναι μια ιστορία αγάπης και όπως η κάθε ιστορία αγάπης, έτσι κι αυτή έχει μια αρχή, μερικές παλινωδίες και έναν δραματικό επίλογο.

Αυτή η ιστορία αγάπης, ξεκινά με το «εν αρχή» όταν ο Θεός δημιούργησε τον άνδρα και τη γυναίκα. Τους δημιούργησε όπως ακριβώς ήθελε Αυτός, τους έδωσε ζωή με τη δική Του ανάσα και μετά θαύμασε το έργο Του: «Αυτό είναι πολύ καλό!»

Δυστυχώς, άνδρας και γυναίκα, επέλεξαν να απαρνηθούν την προσφορά του Θεού για μια αιώνια, τέλεια και στενή σχέση μαζί Του και επέλεξαν να περιπλανηθούν μέσα στον εγωισμό και την αμαρτία. Χωρίς τον Θεό, οι άνθρωποι που δημιουργήθηκαν για να απολαμβάνουν μια στενή σχέση μαζί Του, σε αντίθεση, βίωσαν μοναξιά, θυμό και πόνο. Για πολλές χιλιετίες, κάναμε όλων των ειδών τις προσπάθειες για να επανακτήσουμε το συναίσθημα της εκπλήρωσης που μας παρέιχετο απ' αυτή τη χαμένη μας σχέση, όμως τίποτε δεν μπόρεσε να μας ικανοποιήσει.

Στο τέλος, αν και ήμασταν εμείς που γυρίσαμε την πλάτη μας στον Θεό, ήταν Εκείνος που πρωτοστάτησε στη συμφιλίωση. Λόγω της αγάπης Του, γνώριζε ότι η λύση ήταν μία και μόνο. Παρόλο το κόστος, επέλεξε να στείλει πρόθυμα τον ίδιο Του τον Υιό, για να μας επαναφέρει ξανά πίσω σε Αυτόν.

Τι σημαίνει αυτό για εμάς; Σημαίνει πως ο Χριστιανισμός δεν είναι μια θρησκεία, ούτε μια σειρά από κανόνες. Ο Χριστιανισμός είναι μια σχέση – και όχι μια οποιαδήποτε σχέση, αλλά ένας γάμος, στον οποίο υποτίθεται ότι υπάρχει οικειότητα, στενή επικοινωνία, διαφάνεια και κοινά όνειρα, στόχοι και επιθυμίες. Ο Ιησούς στέκεται στο τέλος του δρόμου, περιχαρής και υπομονετικός, προσμένοντας την όμορφη νύφη Του να έρθει κοντά Του.

Για περισσότερες πληροφορίες για το *Activated*, επισκεφτείτε μας στον ιστότοπό μας ή γράψτε μας.

<http://activated-europe.com>

Activated Hellas

Email: hellas@activated-europe.com

Activated Europe

Bramingham Pk. Business Ctr.

Enterprise Way

Luton, Beds. LU3 4BU, United Kingdom

+44 (0) 845 838 1384

Email: activatedEurope@activated.org

Activated Ministries

P.O. Box 462805

Escondido, CA 92046-2805, USA

Toll-free: 1-877-862-3228

Email: info@actmin.org

www.activatedonline.com

ΕΚΔΟΤΗΣ

Ronan Keane

ΣΧΕΔΙΟ

Gentian Suci

© 2021 Activated. All Rights Reserved

Τα εδάφια που χρησιμοποιούνται είναι προσαρμοσμένα κυρίως από την μετάφραση της Βίβλου στη δημοτική του Σπύρου Φίλου.

A-GR-MG-AM-243-X

ΤΟ ΣΚΙΟΥΡΑΚΙ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΖΟΝΤΙΑΣ

Η ΜΟΝΗ ΛΕΞΗ για να μπορέσω να περιγράψω το πώς ένιωθα εκείνη τη στιγμή ήταν το «απαίσια!» Ο σύζυγός μου έπρεπε να ταξιδέψει κάπου – ξανά! – και εγώ ήμουν μόνη με τα τέσσερα παιδιά μας. Τα οικονομικά μας δεν πήγαιναν και τόσο καλά, η υγεία μου ήταν άσχημη και η μεγαλύτερη κόρη μου περνούσε κάποια εφηβική κρίση. Πόσο πολύ προσευχήθηκα, για να κάνει τα πράγματα πιο εύκολα ο Χριστός!

Κοιτώντας έξω απ' το παράθυρό μου τα δένδρα που λικνιζόντουσαν απ' το απαλό αεράκι, με έκανε να θυμηθώ εκείνες τις φορές, όταν ο Ιησούς με είχε ενθαρρύνει να μην τα παρατήσω, μέχρι Αυτός να διορθώσει τα πράγματα.

Τότε ήταν που παρατήρησα ένα μικρό σκιουράκι, με το ιδιαίτερο τσίριγμά του, να ανεβοκατεβαίνει στα δένδρα, χωρίς να το ενοχλεί τίποτα. Πόσο το ζήλεψα.

Όμως, εκείνη τη στιγμή το σκιουράκι επέλεξε να αλλάξει τακτική. Αντί να τρέχει πάνω-κάτω στα δένδρα,

άρχισε να πηδάει απ' το ένα δένδρο στο άλλο. Πήδηξε μέχρι το τελευταίο δένδρο στη σειρά και μετά κοίταξε ένα ακόμα δένδρο το οποίο ήταν λίγο πιο μακριά απ' τα άλλα. Έδειχνε αναποφάσιστο.

Με τον νου μου, υπολόγισα την απόσταση ανάμεσα στο σκιουράκι και εκείνο το δένδρο και φαινόταν να είναι δύο ή τρεις φορές μεγαλύτερη από τα άλλα δένδρα. Η πρόκληση ήταν τεράστια.

«Μην το σκέφτεσαι καν, μικρούλη!» ψιθύρισα.

Όμως δεν ζητούσε τη συμβουλή μου. Πήγε πέρα-δύωθε στο κλαδί μερικές φορές, τσιρίζοντας όσο δεν λέγεται. Μετά σταμάτησε και υπολόγισε την απόσταση για άλλη μια φορά, μαζεύτηκε και έκανε το άλμα. Ήθελα να κοιτάξω απ' την άλλη. Σίγουρα θα έπεφτε και θα κτύπαγε άσχημα!

Όμως δεν έπεσε! Ήταν λες και πέταξε, καλύπτοντας εκείνη την τεράστια γι' αυτό απόσταση και προσγειώθηκε στο άλλο δένδρο με τη χάρη

και την περηφάνια που προέρχεται απ' τη γνώση που έχει κάποιος ότι είναι φτιαγμένος για να κάνει τέτοια κατορθώματα. Τσίριζε νικηφόρα και σκαρφάλωσε πιο ψηλά στο δένδρο, λες και αυτή ήταν η ανταμοιβή του.

Τότε κατάλαβα αυτό που μου διέφευγε. Ήμουν τόσο συγκεντρωμένη στα δικά μου προβλήματα – υπολογίζοντας την απόσταση ανάμεσα στα δένδρα – που φοβόμουν να καλύψω την απόσταση και να τα βγάλω πέρα. Είχα πάψει να ατενίζω προς τον Δημιουργό μου, τον Σωτήρα μου και είχα ξεχάσει τη φροντίδα που μου προσέφερε ο Καλύτερός μου Φίλος.

Καθώς παρακολουθούσα το σκιουράκι να χοροπηδάει χαρούμενο πάνω στο δένδρο, ήξερα ότι ο Ιησούς είχε απαντήσει στην προσευχή μου – όχι με κάποιο εντυπωσιακό θαύμα, αλλά μάλλον μέσα απ' το παράδειγμα ενός χαρούμενου μικρού σκιουράκι. Ο ίδιος Θεός που φρόντιζε το σκιουράκι αυτό, θα φρόντιζε και εμένα επίσης. ■

Ο ΠΑΤΕΡΑΣ ΚΑΙ ΟΙ ΧΑΜΕΝΟΙ ΓΙΟΙ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΗΤΕΡ ΑΜΣΤΕΡΝΤΑΜ

ΣΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ 15 ΤΟΥ ΛΟΥΚΑ, ο Ιησούς είπε την ακόλουθη ιστορία:

Ήταν ένας άνθρωπος που είχε δύο γιους· και ο πιο νέος απ' αυτούς είπε στον πατέρα του: «Πατέρα, δώσ' μου το μέρος τής περιουσίας που μου ανήκει». Και τους μοίρασε τα υπάρχοντά του. Και ύστερα από λίγες ημέρες, ο νεότερος γιος, αφού τα μάζεψε όλα, αποδήμησε σε μια μακρινή χώρα.¹

Αυτή η ασυνήθιστη απαίτηση απ' τον μικρότερο γιο, πρέπει να είχε σοκάρει και να είχε σκανδαλίσει τους ακροατές που βρίσκονταν εκεί. Ο γιος ζητούσε να λάβει το μερίδιο απ' την κληρονομιά, που κανονικά θα κληρονομούσε μετά τον θάνατο του πατέρα του, ενώ τώρα ο πατέρας του ήταν ακόμα ζων και υγιής. Οι ακροατές μάλλον θα περίμεναν απ' τον Ιησού να τους πει, για το πώς ο πατέρας είχε

εξαγριωθεί πάρα πολύ και ήταν έτοιμος να πειθαρχήσει τον γιο του.

Αντίθετα όμως, ο πατέρας συναινεί και μοιράζει την περιουσία του ανάμεσα στους γιους. Ο πιο νέος αποφασίζει να πουλήσει την κληρονομιά του και να πάρει μετρητά, δείχνοντας έτσι, οποιαδήποτε έλλειψη φροντίδας για το μέλλον του πατέρα του και στερώνας, στην προχωρημένη ηλικία του.

Ο μεγαλύτερος γιος, ο οποίος έλαβε κι αυτός το δικό του μερίδιο απ' την κληρονομιά επίσης, απέκτησε την κυριότητα της εναπομείνας γης, όχι όμως και τον έλεγχό της. Όπως συνεχίζει η ιστορία, είναι προφανές ότι ο πατέρας συνεχίζει να είναι ο επικεφαλής του νοικοκυριού και του αγροκτήματος.

ΟΙ ΚΑΚΟΤΥΧΙΕΣ ΤΟΥ ΝΕΟΤΕΡΟΥ ΓΙΟΥ

Κατόπιν ο Ιησούς περιγράφει το τι συνέβη στον μικρότερο γιο: **Και ύστερα από λίγες ημέρες, ο νεότερος γιος, αφού τα μάζεψε όλα, αποδήμησε σε μια μακρινή χώρα· και εκεί διασκόρπισε την περιουσία του, ζώντας άσωτα. Και όταν τα ξόδεψε όλα, έγινε μεγάλη πείνα σ' εκείνη τη χώρα, κι**

αυτός άρχισε να στερείται.²

Αφότου εγκατέλειψε το σπίτι του πατέρα του, ο μικρότερος γιος πήγε και άρχισε να κάνει μια ασύδοτη και άτακτη ζωή, με αποτέλεσμα να ξοδέψει ό,τι είχε και δεν είχε. Αφού ξόδεψε όλα του τα χρήματα, έγινε πείνα στην περιοχή που βρισκόταν.

Π' αυτό πήγε σε έναν από τους πολίτες εκείνης της χώρας· ο οποίος τον έστειλε στα χωράφια του για να βόσκει γουρούνια. Και επιθυμούσε να γεμίσει την κοιλιά του από τα ξυλοκέρατα που έτρωγαν τα γουρούνια· και κανένας δεν έδινε σ' αυτόν τίποτε.³

Οι τότε ακροατές πρέπει να είχαν κατανοήσει σε τι σημείο είχε ξεπέσει και αυτό λόγω του ότι δούλευε ταΐζοντας γουρούνια. Τα γουρούνια θεωρούνταν ακάθαρτα σύμφωνα με τον νόμο και αργότερα αναφέρεται μέσα στα Εβραϊκά γραπτά, πως οποιοσδήποτε διέτρεφε γουρούνια ήταν καταραμένος. Και σαν να μην έφτανε αυτό, πεινούσε τόσο πολύ που ζηλευε ακόμα και την τροφή των γουρουνιών. Ήταν σε εκείνο το σημείο που «ήρθε στον εαυτό του».

Και αφού ήρθε στον εαυτό του, είπε: «Πόσοι μισθωτοί τού πατέρα μου έχουν περίσσιο ψωμί, και εγώ χάνομαι

1. Λουκά 15:11-13

2. Λουκά 15:13-14

3. Λουκά 15:15-16

4. Λουκά 15:17-19

5. Λουκά 15:20

6. Λουκά 15:21-22

7. Λουκά 15:23

8. Λουκά 15:24

9. Λουκά 15:25-28

από την πείνα! Αφού σηκωθεί, θα πάω στον πατέρα μου, και θα του πω: 'Πατέρα, αμάρτησα στον ουρανό και μπροστά σου· και δεν είμαι πια άξιος να ονομαστώ γιος σου· κάνε με σαν έναν από τους μισθωτούς σου'». ⁴

Ο γιος αποφάσισε να επιστρέψει στον πατέρα του, να ομολογήσει ότι είχε σφάλει και ότι είχε αμαρτήσει. Ενθουμούμενος ότι οι «μισθωτοί» του πατέρα του είχαν αρκετό φαγητό για να φάνε, σκέφτηκε να ζητήσει απ' τον πατέρα του να τον προσλάβει σαν έναν υπηρέτη.

Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ

Και αφού σηκώθηκε, ήρθε στον πατέρα του. Και ενώ ακόμα απείχε μακριά, ο πατέρας του τον είδε, και τον σπλαχνίστηκε· και τρέχοντας, έπεσε επάνω στον τράχηλό του και τον φίλησε. ⁵

Ο γιος είχε ντροπιάσει τον πατέρα του, μπροστά σε όλο το χωριό. Μάλλον το σωστό θα ήταν για τον πατέρα, να αφήσει τον γιο να έλθει προς το μέρος του, περνώντας μέσα απ' το χωριό αντιμετωπίζοντας τα απαξιωτικά βλέμματα των συγχωριανών του. Αντίθετα όμως, ο πατέρας, γεμάτος συμπόνια τρέχει προς αυτόν,

κάτι το οποίο πρέπει να έδειχνε αναξιοπρεπές, επειδή για να το κάνει αυτό, θα έπρεπε να σηκώσει τον μανδύα του με αποτέλεσμα να φανούν τα πόδια του. Η πρώτη κίνηση του πατέρα είναι να εναγκαλιστεί τον γιο του, πριν καν ακούσει αυτά που είχε να του πει ο γιος του.

Και ο γιος είπε σ' αυτόν: «Πατέρα, αμάρτησα στον ουρανό και μπροστά σου, και δεν είμαι πια άξιος να ονομαστώ γιος σου». Και ο πατέρας είπε στους δούλους του: «Φέρτε έξω την καλύτερη στολή, και ντύστε τον, και δώστε του δαχτυλίδι στο χέρι του, και υποδήματα στα πόδια». ⁶

Ο γιος αρχίζει να λείει τα δικά του, όμως ο πατέρας δεν τον αφήνει να τελειώσει. Διατάσσει τους υπηρέτες να ντύσουν τον γιο με τα καλύτερα ρούχα, να του φορέσουν ένα δαχτυλίδι και να βάλουν υποδήματα στα πόδια του.

Εκτός απ' το ότι μεταφέρει ένα μήνυμα στους υπηρέτες και την κοινότητα εκεί, υπάρχει και ένα δυνατό μήνυμα για τον γιο επίσης. Αυτό το μήνυμα ήταν η συγχώρεση. Το καλωσόρισμα του πατέρα ήταν μια πράξη χάρις που ο γιος δεν την άξιζε. Τίποτα δεν μπορούσε να κάνει ο γιος για να

επανορθώσει το παρελθόν του. Ο πατέρας δεν ήθελε πίσω τα χαμένα χρήματα, ήθελε τον χαμένο του γιο.

«Φέρτε το σιτευτό μοσχάρι, σφάξτε το, και αφού φάμε, ας ευφρανθούμε». ⁷

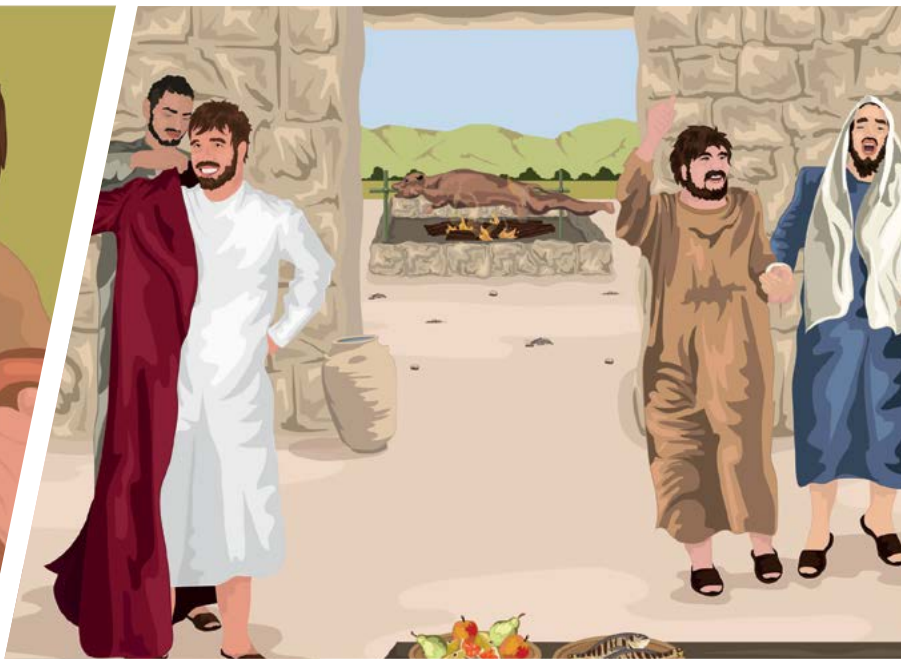
Το να προετοιμαστεί ένα τέτοιο μεγάλο ζώο για τη γιορτή, υποδηλώνει ότι μάλλον όλοι οι κάτοικοι του χωριού θα παραβρισκόταν στη γιορτή εκεί. Και ο πατέρας αναφώνησε την αιτία για αυτή τη χαρμόσινη γιορτή:

«Επειδή, αυτός ο γιος μου ήταν νεκρός, και ξανάζησε· και ήταν χαμένος, και βρέθηκε». Και άρχισαν να γιορτάζουν το γεγονός. ⁸

Ο ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟΣ ΓΙΟΣ

Ο πιο μεγάλος του γιος, όμως, ήταν στο χωράφι· και καθώς έρχοταν, και πλησίασε στο σπίτι, άκουσε όργανα και χορούς. Και προσκαλώντας έναν από τους δούλους, ρωτούσε τι σημαίνουν αυτά. Και εκείνος είπε σ' αυτόν ότι: «Ήρθε ο αδελφός σου· και ο πατέρας σου έσφαξε το μοσχάρι το σιτευτό, επειδή επέστρεψε ξανά υγιής». Και οργίστηκε, και δεν ήθελε να μπει μέσα. ⁹

Προς το τέλος της ημέρας και ενώ είχαν αρχίσει να γιορτάζουν, ο μεγαλύτερος γιος επέστρεψε απ' τα

χωράφια. Όταν άκουσε το τι είχε γίνει με τον μικρότερο αδελφό του, εξαγριώθηκε. Η παράδοση έλεγε πως σε μια τέτοιου είδους γιορτή, ο μεγαλύτερος γιος θα έπρεπε να παρευρίσκεται δίπλα στον πατέρα του, ως οικοδεσπότης, όμως ο μεγαλύτερος αδελφός δεν ακολουθεί την παράδοση και αρνείται δημόσια να εισέλθει στο σπίτι και να γιορτάσει, ενώ στη συνέχεια διαφωνεί με τον πατέρα του μπροστά σε όλους:

Βγήκε λοιπόν έξω ο πατέρας του, και τον παρακαλούσε. Και εκείνος απαντώντας είπε στον πατέρα: «Δες, τόσα χρόνια δουλεύω σε σένα, και εντολή σου ποτέ δεν παρέβηκα· και σ' εμένα ποτέ ούτε ένα κατσικάκι δεν μου έδωσες, για να ευφρανθώ μαζί με τους φίλους μου· και όταν ήρθε αυτός ο γιος σου, αυτός που κατέφαγε την περιουσία σου με πόρνες, έσφαξες γι' αυτόν το μοσχάρι το σιτευτό!»¹⁰

Η αντίδραση του μεγαλύτερου γιου, δείχνει ασέβεια, πικρία και μνησικακία, όμως ποια είναι η αντίδραση του πατέρα; Ακριβώς όπως έκανε και

με τον άλλο χαμένο του γιο – η αντίδρασή του είναι γεμάτη με αγάπη, ευγένεια και έλεος. Του λέει: **«Παιδί μου, εσύ είσαι πάντοτε μαζί μου· και όλα τα δικά μου είναι δικά σου».**¹¹

Και οι δύο γιοι φαίνεται να έχουν μια προβληματική σχέση με τον πατέρα τους, κάτι το οποίο αυτός επιθυμεί να διορθώσει. Και οι δύο γιοι χρειάζονται συμφιλίωση και αποκατάσταση της σχέσης τους με τον πατέρα τους. Και οι δύο γιοι δέχονται την ίδια αγάπη απ' τον πατέρα τους.

Η τελευταία δήλωση του πατέρα εκφράζει τη χαρά που νοιώθει, επειδή ο μικρότερος γιος που είχε χαθεί, τώρα έχει βρεθεί ξανά. **«Έπρεπε, όμως, να ευφρανθούμε και να χαρούμε, επειδή αυτός ο αδελφός σου ήταν νεκρός, και ξανάζησε· και ήταν χαμένος, και βρέθηκε».**¹² Εναπομένει στον ακροατή να φανταστεί από μόνος του, για το αν ο μεγαλύτερος γιος, ο οποίος ήταν και αυτός χαμένος, θα βρισκόταν κι αυτός και θα αποκαθιστούσε και τη δική του σχέση με τον πατέρα του, επειδή δεν μας αναφέρεται η απάντηση του μεγαλύτερου γιου.

Αυτή η παραβολή μας λέει κάτι όμορφο για τον Θεό, τον Πατέρα μας, ο Οποίος είναι πλήρης συμπόνιας,

χάριτος, αγάπης και ελέους. Όπως και ο πατέρας στην ιστορία που μας επιδόθηκε, Αυτός μας επιτρέπει να κάνουμε τις δικές μας επιλογές και ανεξάρτητα από ποιες είναι αυτές οι επιλογές και όπου και αν μας φέρουν, Αυτός μας αγαπά. Θέλει καθένας, που έχει περιπλανηθεί, που έχει χαθεί, που έχει μια αθετημένη σχέση μαζί Του, να επιστρέψει ξανά σ' Αυτόν. Τους προσμένει και τους καλωσορίζει με ανοικτή αγκαλιά, με μεγάλη χαρά και με γιορτή. Συγχωρεί, αγαπά και καλωσορίζει.

Ο κάθε άνθρωπος αγαπιέται πάρα πολύ απ' τον Πατέρα. Ο Ιησούς έδωσε τη ζωή Του για κάθε άνθρωπο. Ο Θεός είναι πολυέλιος, γεμάτος αγάπη και χάρη και μας έχει καλέσει, ως αντιπροσώπους Του, να κάνουμε ό,τι έκανε και ο Ιησούς – να αγαπάμε τους αναξιαγάπητους και να αναζητάμε εκείνους που έχουν χαθεί και να τους βοηθάμε να επανέλθουν και να ανταποκρινόμαστε με χαρά και γιορτή όταν εκείνους που είχε χαθεί, βρίσκει ξανά.

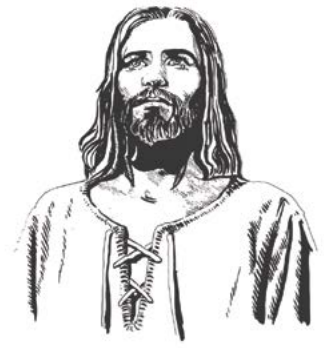
Ο ΠΗΤΕΡ ΑΜΣΤΕΡΝΤΑΜ ΚΑΙ Η ΣΥΖΥΓΟΣ ΤΟΥ, Η ΜΑΡΙΑ ΦΟΝΤΕΪΝ, ΕΙΝΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΟΝΤΕΣ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ, ΜΙΑΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ. ■

10. Λουκά 15:28–30

11. Λουκά 15:31

12. Λουκά 15:32

ΟΙ ΠΟΛΛΑΠΛΟΙ ΡΟΛΟΙ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΣΤΗ ΖΩΗ ΜΟΥ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΓΖΟΪΣ ΣΑΤΗΝ

ΟΤΑΝ ΗΜΟΥΝ ΜΙΚΡΗ, Ο ΙΗΣΟΥΣ ΗΤΑΝ ΓΙΑ ΜΕΝΑ ΚΑΤΙ ΣΑΝ ΤΟΝ ΑΓΙΟ ΒΑΣΙΛΗ. Ήξερα ότι μπορούσε να δει αν ήμουν κατεργάρα ή καλή κοπέλα. Αν ήθελα κάτι, μπορούσα να του το ζητήσω και να είμαι καλή με την ελπίδα ότι θα το αποκτήσω. Όπως οι δάσκαλοι στην τάξη μου και στο κατηχητικό, ήταν κι Αυτός, κάποιος που έπρεπε να Τον ακούω και να Τον υπακούω.

Όταν μεγάλωσα, αντιλήφθηκα ότι Αυτός ήταν ένας Φίλος. Ήξερα πως αυτό που χρειαζόμουνά πάνω απ' όλα ήταν ένας φίλος που θα μπορούσε να με βοηθάει να βρίσκω τον δρόμο μου στα νεανικά μου χρόνια. Έγινε ο Σωτήρας μου όταν αντιλήφθηκα την ανάγκη μου για συχώρεση και ζήτησα απ' Αυτόν να έλθει στην καρδιά μου.

Όταν έγινα έφηβη, ο Ιησούς έγινε ο Έμπιστός μου. Ήταν Εκείνος στον οποίο μπορούσα να εκμυστηρευτώ τις ανάγκες μου και κάποιος ο οποίος πάντα έδειχνε να με καταλαβαίνει. Όταν εγώ χάθηκα κάπου, Αυτός ήταν ο Πρωινός και Λαμπερός Αστέρας και το

Φως που με κατεύθυνε ξανά πίσω στη ζωή που είχε ετοιμάσει για μένα.

Όταν έγινα μητέρα, άρχισα να Τον αντιλαμβάνομαι σαν έναν Θεραπευτή. Ήταν ο Άρτος της Ζωής όταν πεινούσαμε και Αυτός θεράπευε τις καρδιές μας, όταν στεναχωριόμασταν ή αγωνιζόμασταν για κάτι. Κατόπιν καθώς μεγάλωσαν τα παιδιά μου, ο Ιησούς ήταν ένας υπέροχος γονικός Σύμβουλος.

Ήταν επίσης και ο Μέντορας μου. Με βοήθησε να βρω πού ανήκω και με καθοδήγησε στις επιδιώξεις μου και τα χόμπι εκείνα, που μου έδωσαν μεγάλη ικανοποίηση. Όταν αντιμετώπισα δυσκολίες, Αυτός ήταν ο Απελευθερωτής μου, ο Υπερασπιστής μου και η Ασπίδα μου.

Όταν θρηνούσα απώλειες, ανακάλυψα ότι ο Ιησούς ήταν η Παρηγοριά μου. Όταν έχανα άτομα που αγαπούσα, Αυτός με βοήθησε να ανακαλύψω ότι Αυτός ήταν ο Πρίγκιπας της Ειρήνης. Όταν έχασα τον πατέρα μου, άρχισα να βλέπω τον ρόλο του Θεού σαν τον επουράνιο Πατέρα μου, να βρίσκεται πάντα εκεί, να με στηρίζει, να με

ενθαρρύνει και να με προστατεύει. Μέσω της προσευχής μπορούσα να Τον προσεγγίσω οποιαδήποτε στιγμή της ημέρας ή της νύχτας.

Καθώς αναπολώ τη ζωή μου, τα πολλά μου ταξίδια και τους δρόμους που ακολούθησα, αντιλαμβάνομαι ότι Αυτός ήταν πάντα μαζί μου. Με καθοδηγούσε σαν ο Καλός Ποιμένας μου και με αναζητούσε, όταν εγώ είχα χαθεί ή είχα πληγωθεί. Με απαλό και τρυφερό τρόπο με μετέφερε στην αγκαλιά Του όταν εγώ δεν μπορούσα να συνεχίσω να προχωράω από μόνη μου.

Τώρα Τον βλέπω σαν το Άλφα και το Ωμέγα, την αρχή και το τέλος, πάντα παρόντα στη ζωή μου, απ' τις πρώτες μου αναμνήσεις μέχρι και την τελευταία μου ανάσα, τότε που θα Τον γνωρίσω ως την Ανάσταση και τη Ζωή, τον Αυτρωτή μου.

Η ΓΖΟΪΣ ΣΑΤΗΝ ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑ ΚΑΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ΚΑΙ ΖΕΙ ΣΤΟ ΣΑΝ ANTONIO ΤΩΝ ΗΠΑ. ΔΕΙΤΕ ΤΟ ΜΠΛΟΓΚ ΤΗΣ ΣΤΟ [HTTPS://JOY4DAILYDEVOTIONALS.BLOGSPOT.COM/](https://joy4dailydevotionals.blogspot.com/). ■

ΘΑΥΜΑΤΑ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΜΑΕΣΤΡΟ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΙΟΥΡΤΙΣ ΠΗΤΕΡ ΒΑΝ ΓΚΟΡΝΤΕΡ

ΕΧΕΙ ΕΙΠΩΘΕΙ ΠΩΣ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΤΡΕΙΣ ΚΑΛΙ- ΤΕΧΝΕΣ ΠΟΥ ΜΑΣ ΠΡΟΣΦΕΡΟΥΝ ΜΟΥΣΙΚΗ: Ο

Θεός, που μας δίνει το θεσπέσιο ξύλο που κατασκευάζονται τα όργανα, ο οργανοποιός, που μετά από μήνες εργασίας ξυπνά τη μουσική που κατοικεί μέσα στο ξύλο και κατόπιν ο μουσικός μαέστρος, που απελευθερώνει τη μουσική απ' τους ξύλινους περιορισμούς της, ώστε να κάνει τον ακροατή να νοιώσει ελεύθερος.

Εγώ ο ίδιος βίωσα τη λυτρωτική δύναμη της μουσικής, όταν επισκέφτηκα μια γυναικεία φυλακή στην Ουγκάντα. Σε μερικές περιπτώσεις, αυτές οι γυναίκες ήταν έγκυες ή ζούσαν μέσα στη φυλακή με τα παιδιά τους και τα φρόντιζαν εκεί, καθώς δεν είχαν συγγενείς να τους τα κρατήσουν.

Μαζί με μια ομάδα από φίλους εθελοντές μιας Χριστιανικής αποστολής εκεί, είχαμε πάει για να δώσουμε στις γυναίκες αυτές μια μουσική παράσταση, μια κωμωδία με κλόουν και ένα θέαμα ταχυδακτυλουργίας, ενώ σε ένα από

τα σκετς θα έπαιζα κι εγώ. Προσπαθούσα να σκεφτώ ένα θέμα που θα ταίριαζε, όταν αντιλήφθηκα ότι οι περισσότερες απ' τις φυλακισμένες γυναίκες εκεί, ένοιωθαν ότι η ζωή τους δεν είχε καμιά αξία και ότι δεν μπορούσαν να ελπίζουν σε τίποτα. Απλά επιβίωναν την κάθε τους μέρα χωρίς να έχουν καμιά ελπίδα.

Κάπου βρήκα το ποίημα «Το Άγγιγμα απ' το Χέρι του Δασκάλου» (The Touch of the Master's Hand), που μου φάνηκε τέλειο για την περίπτωση εκείνη. Η ιστορία έχει να κάνει με ένα παλιό και γρατζουνισμένο βιολί που το είχαν βγάλει σε πλειστηριασμό. Στην αρχή πρόσφεραν λίγα μόνο δολάρια γι' αυτό, όταν όμως ένας ηλικιωμένος άνδρας ήρθε και έπαιξε μουσική με το βιολί αυτό, η τιμή του ανέβηκε κατακόρυφα. Τι ήταν αυτό που άλλαξε την αξία του βιολιού εκείνου τόσο πολύ; Ήταν το «άγγιγμα απ' το χέρι του δασκάλου» που έπαιξε μια τόσο όμορφη μουσική.¹

Κάπως έτσι κι εκείνες οι γυναίκες στη φυλακή, συνέχιζαν να έχουν την αξία τους και θα μπορούσαν να «κάνουν όμορφη μουσική» με τη ζωή τους, αν μόνο επέτρεπαν στον Δάσκαλο να αγγίξει τη ζωή τους. Κάναμε ένα σκετς στην τοπική γλώσσα, χρησιμοποιώντας ένα πραγματικό βιολί. Εγώ μμήθηκα ότι έπαιζα το βιολί, ενώ ακούγονταν η ηχογραφημένη μουσική από κάποιον που έπαιζε βιολί.

1. Μπορείτε να δείτε την ιστορία αυτή στη διεύθυνση αυτή: <https://www.youtube.com/watch?v=sAovzdEfGI>.

2. βλ. Ματθαίου 15

3. βλ. Έξοδος 4

ΤΟ ΑΓΓΙΓΜΑ ΑΠ' ΤΟ ΧΕΡΙ ΤΟΥ ΔΑΣΚΑΛΟΥ

Αν και ήταν κτυπημένο και γεμάτο σημάδια
Φαινόταν να μην άξιζε το χρόνο του δημοπράτη
Να ασχοληθεί μ' αυτό το γέρικο βιολί,
Το σήκωσε ψηλά, γελώντας κάπως.
«Τι δίνετε γι' αυτό καλοί μου άνθρωποι», φώναξε,
«Ποιος θα αρχίσει να προσφέρει γι' αυτό;»
«Ένα δολάριο, ίσως και δύο! Μόνο δύο;
Δύο δολάρια, και ποιος λέει για τρία;»

Μετά από λίγες απλές οδηγίες, το κοινό έπαιξε το ρόλο των ανθρώπων εκείνων που έκαναν προσφορές για το βιολί. Όταν τελειώσαμε, πολλές από τις γυναίκες εκεί, μας ανέφεραν πως η ιστορία αυτή τους είχε δώσει νέα ελπίδα.

Η ιστορία για το πώς γράφτηκε αυτό το ποίημα είναι πολύ ενδιαφέρουσα, επειδή συσχετίζεται με το άτομο που το έγραψε. Η συγγραφέας, Μύρα Ουέλτς, αγαπούσε να παίζει όργανο όταν ήταν νέα, όμως επειδή ανέπτυξε σοβαρή αρθρίτιδα, αναγκάστηκε να ζει μέσα σε ένα αναπηρικό καροτσάκι και δεν μπορούσε να ξαναπαίξει. Μια μέρα, άκουσε ένα κήρυγμα για τη δύναμη του Θεού να χρησιμοποιεί τους ανθρώπους παρ' όλα τα μειονεκτήματά τους και τις αναπηρίες τους και είπε, «Γέμισα τόσο πολύ από φως, που έγραψα το ποίημα εκείνο σε 30 λεπτά μόνο». Το γεγονός ότι μπόρεσε και το έγραψε, ήταν κάτι το εκπληκτικό. Έπρεπε με τα κυρτωμένα της δάκτυλα να κρατά ένα μολύβι και με αυτό να κτυπά το κάθε πλήκτρο πάνω στη γραφομηχανή. Εντούτοις, είπε αυτή, «η χαρά του γραψίματος, ξεπέρασε τον πόνο των προσπαθειών μου».

Ακόμα και ένα παλιό και φαινομενικά άχρηστο βιολί μπορεί να μεταμορφώσει ζωές. Κάτι μικρό όπως τα λίγα ψάρια και τα ψωμιά μπορούν να μεταμορφωθούν σε ένα συμπόσιο για χιλιάδες απ' το άγγιγμα του Κυρίου, όπως όταν ο Ιησούς πολλαπλασίασε τα ψωμιά και τα ψάρια.² Ο Μωυσής ανακάλυψε πως παρ' όλες τις ανεπάρκειές του, κάτι τόσο κοινό όπως ένα ραβδί μπορεί να μεταμορφωθεί σε ένα σκήπτρο για τον Κύριο ώστε να κάνει δυνατά σημεία και θαύματα.³

Ο ΚΙΟΥΡΤΙΣ ΠΗΤΕΡ ΒΑΝ ΓΚΟΡΝΤΕΡ ΕΙΝΑΙ ΣΕΝΑΡΙΟ-ΓΡΑΦΟΣ ΚΑΙ ΜΙΜΟΣ ΚΑΙ ΕΧΕΙ ΑΦΙΕΡΩΣΕΙ 47 ΧΡΟΝΙΑ ΣΕ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΣΕ 10 ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΕΣ ΧΩΡΕΣ. ΑΥΤΟΣ ΚΑΙ Η ΣΥΖΥΓΟΣ ΤΟΥ, Η ΠΟΛΙΝ, ΖΟΥΝΕ ΣΗΜΕΡΑ ΣΤΗΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ. ■

«Πάει για τρία δολάρια, πάει μία, πάει δύο,
Άντε για τρία...» Όμως όχι, επειδή
Απ' το πίσω μέρος του δωματίου, ένας
Ηλικιωμένος, πήρε ένα δοξάρι,
Ξεσκόνισε λίγο το βιολί
Και αφού κούρδισε τις χορδές,
Άρχισε να παίζει μια γλυκιά μελωδία,
τόσο απαλή, λες και τραγουδούσαν άγγελοι.

Όταν έπαψε η μουσική, ο πλειοδότης,
Με φωνή ήσυχη και απαλή,
Είπε: «Τι θα δώσουμε γι' αυτό το γέρικο βιολί;»
Και το σήκωσε ψηλά μαζί με το δοξάρι.
«Χίλια δολάρια, ίσως και δύο;
Δύο χιλιάδες! Και ποιος θα δώσει τρεις;
Τρεις χιλιάδες, μια, τρεις χιλιάδες, δύο,
Και πάρηκε και πάει», είπε αυτός.

Όλοι τους εκεί ζητωκραύγασαν, μερικοί έκλαψαν,
«Μα τι συνέβη ακριβώς,
Τι άλλαξε την αξία του;» Η απάντηση δεν άργησε:
«Το άγγιγμα απ' το χέρι του Δασκάλου».
Και έτσι και πολλοί με ξεκούρδιστη ζωή,
Και μέχρι το κόκαλο αμαρτωλοί,
Δημοπρατούνται τόσο φθηνά στο αδιάφορο πλήθος
Όπως ακριβώς και αυτό το βιολί.

Ένα «πιάτο φαΐ», ένα ποτήρι κρασί,
Ένα παιχνίδι – και συνεχίζει αυτός.
Ξέφυγε μια φορά, και ξεφεύγει άλλη μία,
Συνεχίζει και σχεδόν τελειώνει.
Όμως έρχεται ο Δάσκαλος και το άμυαλο πλήθος
Δεν μπορεί να καταλάβει ποτέ
Την αξία της ψυχής και την αλλαγή που επέρχεται
Από το άγγιγμα απ' το χέρι του Δασκάλου. ■

Ο ΙΗΣΟΥΣ ΚΑΙ ΕΓΩ

Η πίστη στον Ιησού Χριστό είναι το πέταγμα της ψυχής στην πόλη της καταφυγής.

— *Χιού Μπρίνινγκ (1627-1653)*

Στρέψτε το βλέμμα σας στον Ιησού, Κοιτάξτε καλά στο πρόσωπό Του το γλυκό, Και καθετί άλλο πάνω στη γη, θα χαθεί, Στο φως της δόξας και χάρης απ' τον Ουρανό.

— *Έλεν Χ. Λέμμελ (1863-1961)*

Ανάπαυση για τον εξαντλημένο, Χαρά για τον λυπημένο, Ελπίδα του αποκαωμένου, Φως του ευτυχισμένου, Οικία για τον ξένο, Δύναμη μέχρι το τέλος, Καταφύγιο απ' τον κίνδυνο, Σωτήρας μου και Φίλος!

— *Τζον Σάμουελ Μπιούλι Μόνσελ (1811-1875)*

Το να έχετε εμπιστοσύνη στο πόσο πολύ σας αγαπά ο Ιησούς, δεν θα σας κάνει μόνο ευτυχέστερους, αλλά θα αποβεί και μια δύναμη σταθερότητας στη ζωή σας. Όταν είστε σίγουροι για την αγάπη που έχει Αυτός για σας, όταν έχετε συνείδηση για το ότι Αυτός

νοιάζεται πάρα πολύ για την ευημερία σας και την ευτυχία σας, τότε αυτή η γνώση θα φέρει ειρήνη μέσα στην καρδιά σας και θα σας προσδώσει σταθερότητα, ακόμα και όταν εσείς έλθετε αντιμέτωποι με απογοητεύσεις, θλίψεις, δυσκολίες ή οτιδήποτε άλλο φέρει η ζωή στο διάβα σας. Η δική Του αγάπη είναι το μοναδικό πράγμα στον κόσμο που είναι τόσο τέλειο και τόσο σταθερό. Υπάρχουν πολλά πράγματα που είναι ωραία, όμορφα και υπέροχα, όμως τίποτα δεν είναι τόσο τέλειο όπως η δική Του αγάπη. Αυτός είναι τέλειος και το ίδιο είναι και η αγάπη Του. Είναι ανθεκτική, αξιόπιστη και παντοτινή!

— *Μαρία Φοντέιν*

Εσύ Κύριε μέσα μου να με δυναμώνεις γύρω μου να με προφυλάσσεις από πάνω μου να με καλύπτεις από κάτω μου να με στηρίζεις μπροστά μου να με κατευθύνεις πίσω μου να με επαναφέρεις γύρω μου να με οχυρώνεις.

— *Λάνσελοτ Άντριους (1555-1626)*

Όλη η γαλήνη και οι χάρες του κόσμου δεν μπορούν να ηρεμήσουν μια βασανισμένη καρδιά, όμως όπου

βρίσκεται αυτή η ειρήνη που δίνει ο Χριστός, όλα τα προβλήματα και οι ταραχές του κόσμου δεν μπορούν να την ενοχλήσουν.

— *Ρόμπερτ Λέιτον (1613-1684)*

Η ένωση με τον Ιησού Χριστό είναι το θεμέλιο της ελπίδας μας.

— *Ζαν-Ζακς Πικέτ (1655-1721)*

Για μένα, ο Ιησούς είναι η Ζωή που θέλω να ζω, το Φως που θέλω να αντανακλώ, ο Δρόμος προς τον Πατέρα, η Αγάπη που θέλω να εκφράζω, η Χαρά που θέλω να μοιραστώ, η Ειρήνη που θέλω να σπείρω γύρω μου. Ο Ιησούς είναι τα πάντα για μένα.

— *Μητέρα Τερέζα (1910-1997)*

Μείνετε ενωμένοι μαζί Μου και Εγώ ενωμένος μαζί σας. Όπως το κλήμα δεν μπορεί να φέρει καρπό από μόνο του, αν δεν μείνει ενωμένος με την άμπελο, έτσι κι εσείς, αν δεν μείνετε ενωμένοι μαζί Μου. Εγώ είμαι η άμπελος, εσείς τα κλήματα· εκείνος που μένει ενωμένος μαζί Μου, και Εγώ μαζί του, αυτός φέρνει πολύ καρπό· επειδή, χωρίς Εμένα δεν μπορείτε να κάνετε τίποτα.

— *Ιησούς (Ιωάννης 15:4-5)* ■

Μόνο ΑΥΤΟΣ γνωρίζει

ΟΤΑΝ ΗΜΟΥΝ ΠΑΙΔΙ, συχνά άκουγα το ρητό, «Η προσευχή δεν είναι το λιγότερο που μπορείτε να κάνετε, αλλά το περισσότερο». Σκεφτόμουν πως οποιαδήποτε κατάσταση μπορούσε να επιλυθεί με ειλικρινή προσευχή. Όταν ο πατέρας μου είπε στην εννιάχρονη κόρη του – μένα, πως ο οικογενειακός μας φίλος ο Τζιμ είχε διαγνωστεί ότι έχει καρκίνο, αποφάσισα να προσευχηθώ γι' αυτόν απεγνωσμένα, ώστε να γίνει καλά. Ο Τζιμ είχε σύζυγο και τρία παιδιά στο δημοτικό – σίγουρα ο Θεός δεν ήταν τόσο άσπλαχνος ώστε να τον πάρει μακριά από εκείνους που εξαρτιόνταν απ' αυτόν. Κάθε μέρα, αφιέρωνα 10 λεπτά σε προσευχή για τον Τζιμ. Στην αρχή, υπήρχαν ενθαρρυντικές ενδείξεις ότι οι προσευχές μου έπαιρναν απάντηση. Ο όγκος μίκρυνε και αυτός ένοιωθε πιο δυνατός. Οι προσευχές μου έπαιρναν απάντηση!

Όμως μετά από έξι μήνες, τα πράγματα πήραν εντελώς χειρότερη κατεύθυνση. Ο καρκίνος του Τζιμ μεταδόθηκε και σε άλλα όργανα και η πρόγνωση του γιατρού ήταν άσχημη. Άρχισα να αναρωτιέμαι μήπως και δεν είχα προσευχηθεί αρκετά. Μήπως δεν είχα διεκδικήσει αρκετά εδάφια απ' τη Βίβλο; Ίσως χρειαζόταν περισσότερη απεγνωσμένη προσευχή. Μια μέρα, ο πατέρας μου είπε ότι είχε κάτι να μου πει για τον Τζιμ. Κοιτάζοντάς τον στα μάτια, κατάλαβα ότι κάτι άσχημο είχε συμβεί. «Ο Τζιμ απεβίωσε πριν λίγες μέρες», μου είπε. Έβαλα τα κλάματα. «Μα Μπαμπά, προσευχήθηκα! Προσευχήθηκα όσο περισσότερο μπορούσα!» Ο πατέρας κοιτάζοντάς με γεμάτος συμπόνια, μου είπε. «Δεν είναι κανενός το λάθος. Βλέπεις ο

Θεός έχει ένα σχέδιο. Μόνον Αυτός γνωρίζει το γιατί».

Όμως αυτή η εξήγησή του, δεν ηρέμησε το μυαλό μου. Αν ο Θεός είναι αγάπη, γιατί να πάρει έναν σύζυγο και πατέρα από εκείνους που τον χρειάζονταν; Γιατί ο Θεός δεν είχε απαντήσει στις ειλικρινείς μου προσευχές; Ποια ήταν η χρησιμότητα της προσευχής αν τα πράγματα δεν διορθώνονται; Ο πατέρας απάντησε σε όλες μου τις ερωτήσεις με μια φράση. «Η προσευχή δεν είναι το μαγικό φίλτρο που διορθώνει όλα μας τα προβλήματα. Είπες στον Θεό για τον Τζιμ, όμως ο Θεός γνωρίζει καλύτερα από μας. Απλά πρέπει να Τον εμπιστευτούμε».

Καθώς μεγάλωνα, αντιλήφθηκα πως δεν μπορούσα να χρησιμοποιώ την προσευχή και την πίστη ως την άμεση λύση για να γίνει η ζωή σύμφωνα με την δική μου αντίληψη για το τι είναι το καλύτερο. Ο Θεός βλέπει το παρελθόν, το παρόν και το μέλλον, έτσι εγώ με τη δική μου περιορισμένη ανθρώπινη αντίληψη, δεν μπορώ να κατανοώ πάντοτε τον τρόπο που χειρίζεται τις ζωές των άλλων. Μια μέρα στον ουρανό, θα μπορέσω επιτέλους να δω το γενικότερο σχέδιο πίσω απ' τις φαινομενικά ανούσιες τραγωδίες και τις ανατροπές της ζωής. Μέχρι τότε, θα βάλω στην άκρη τη λαχτάρα μου για διαβεβαίωση και εύκολες λύσεις και θα εμπιστευτώ τον Μοναδικό, που γνωρίζει όλες τις απαντήσεις.

Η ΕΛΣΑ ΣΙΚΡΟΦΣΚΙ ΕΙΝΑΙ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ. ΖΕΙ ΜΕ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΗΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΤΑΪΒΑΝ. ■

Ο ΑΘΕΟΣ ΚΑΙ Η ΒΙΒΛΟΣ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΡΙΣ ΜΙΖΡΑΝΙ

ΟΙ ΚΑΛΟΙ ΜΟΥ ΦΙΛΟΙ, Ο ΦΡΑΝΚ ΚΑΙ Η ΛΙΖΑ ΕΙΧΑΝ ΣΤΗΣΕΙ ΕΝΑΝ ΠΑΓΚΟ ΜΕ ΠΟΙΚΙΛΑ ΒΙΒΛΙΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΥ. Έδιναν επίσης και φυλλάδια στους περαστικούς. Κάποιος που σταμάτησε, κοίταξε στον πάγκο τους και είπε, «Α, Χριστιανικά βιβλία; Εγώ όμως είμαι άθεος!» Οι φίλοι μου χαμογέλασαν και έπιασαν συζήτηση μαζί του, χωρίς αντιπαραθέσεις γι' αυτό το θέμα. Συζήτησαν για τις τέχνες (η αδελφή του κυρίου εκείνου ήταν καλλιτέχνη) για ορειβασία, για τη ζωή και την οικονομία και σε γενικές γραμμές προσπάθησαν να είναι θετικοί και ενθαρρυντικοί μαζί του.

Μετά από λίγο, η αδελφή εκείνου του κυρίου βγήκε από ένα μαγαζί και κοντοστάθηκε κι αυτή εκεί. Αυτός της σύστησε τον Φρανκ και την Λίζα και της είπε, «Αυτά τα άτομα είναι Χριστιανοί απόστολοι και κάνουν καλό έργο. Κοίταξε αν θες κάτι για να πάρεις. Εγώ βλέπεις, δεν ενδιαφέρομαι, επειδή είμαι άθεος».

1. βλ. Ησαΐα 55:11

Γυρνώντας προς τον Φρανκ και την Λίζα, τους είπε, «Αν και πρέπει να πω, ότι μου αρέσει πάρα πολύ το τραγούδι *Amazing Grace*. Δεν μπορώ να εξηγήσω το γιατί, αλλά όταν το ακούω, δακρύζω». Και καθώς το ανέφερε, τα μάτια του δάκρυσαν. Μετά ανέφερε, «Όταν δε είδα και την ταινία με τον ομώνυμο τίτλο, αυτό ήταν κάτι το ... εκπληκτικό».

Η συζήτησή τους συνεχίστηκε για λίγα ακόμα λεπτά, όταν ξαφνικά ο άθεος είπε, «Ξέρετε κάτι, θα πάρω ένα απ' τα βιβλία σας! Θα πάρω μια Βίβλο!» Διάλεξε μια απ' το τραπέζι και είπε, «Αυτήν, αυτήν εδώ θα πάρω! Θα τη βάλω στην τσάντα μου και θα τη διαβάσω!» Μετά ξανακοίταξε την αδελφή του, που είχε μείνει άναυδη και αναφώνησε, λες και δεν μπορούσε να το πιστέψει ο ίδιος, «Για δες, ένας άθεος να παίρνει μια *Βίβλο!*» Χαμογέλασε, πήρε τη Βίβλο και μετά από λίγο έφυγε με την αδελφή του μαζί.

Περιττό να ειπωθεί πως ο Φρανκ και η Λίζα είχαν μείνει εμβρόντητοι απ' το πώς είχαν δει τον Θεό να δουλεύει εκεί μπροστά τους! Πιο μετά ο

Φρανκ μου είπε, «Αν υπήρχε κάποιος- κάποιος –που θα ήθελα να πάρει εκείνη την Βίβλο, θα ήταν το άτομο εκείνο να είναι ένας άθεος! Τώρα ο Θεός μπορεί να τον βοηθήσει να βιώσει πλήρως εκείνη την εκπληκτική χάρη!»

Όταν άκουσα την ιστορία αυτή, πρώτα απ' όλα είδα ότι δεν πρέπει ποτέ να κρίνουμε ένα άτομο βασισμένοι σε πρώτες εντυπώσεις και μετά να θυμώμαστε ότι το Πνεύμα του Θεού είναι ικανό να επηρεάσει ακόμα και τις πιο ξεστρατημένες καρδιές. Ο Θεός έχει υποσχεθεί πως ο Λόγος Του δεν θα επιστρέψει άκαρπος (χωρίς αποτέλεσμα) και ότι πάντα θα εκπληρώσει τον σκοπό για τον οποίο τον έχει αποστείλει ο Θεός.¹ Έτσι λοιπόν, αυτή η εκπληκτική συνάντηση και συζήτηση ίσως να ήταν η αρχή μιας ακόμα μεταμόρφωσης ζωής στο μέλλον!

Ο ΚΡΙΣ ΜΙΖΡΑΝΙ ΕΙΝΑΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΣ ΚΑΙ ΣΧΕΔΙΑΣΤΗΣ ΙΣΤΟΤΟΠΩΝ ΜΕ ΤΟ ΧΕΡΙ ΒΟΗΘΕΙΑΣ ΣΤΟ ΚΕΪΠ ΤΑΟΥΝ ΤΗΣ ΝΟΤΙΑΣ ΑΦΡΙΚΗΣ. ■

ΕΔΡΑΙΩΣΗ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΛΙΑ ΓΟΥΪΛΙΑΜΣ

ΜΙΑ ΜΕΡΑ και ενώ σερφάριζα βρισκόμενη σε ένα βιβλιοπωλείο, ανακάλυψα μια εγκυκλοπαίδεια με ένα τμήμα αφιερωμένο σε άρθρα που σχετίζονταν με την Βίβλο. Ήμουν περιέργη να δω πώς ένας κοσμικός διανοούμενος θα περιέγραφε τους σπουδαίους άνδρες και γυναίκες της Βίβλου, γι' αυτό άρχισα να διαβάζω μερικές απ' τις σύντομες βιογραφίες – τους προφήτες Δανιήλ, Ιερεμία και Ησαΐα, τον Βασιλιά Δαβίδ, τον Σαμψών, τους αποστόλους Ματθαίο, Πέτρο και Παύλο.

Το ένα μετά το άλλο, τα πράγματα που είχα αποδεχθεί ως γεγονός, άρχισαν να αμφισβητούνται: Ίσως τρία άτομα να είχαν γράψει το βιβλίο του Ησαΐα, ο απόστολος Ματθαίος ίσως να μην είχε συγγράψει το Ευαγγέλιο του Ματθαίου. Ο Παύλος ίσως και να μην είχε γράψει μερικές απ' τις επιστολές που του έχουν αποδοθεί. Και αυτό συνεχίστηκε με φράσεις όπως «μυθολογικοί συμβολισμοί», «μυθικές παραδόσεις» και «ασαφή οράματα» και έτσι ο συγγραφέας αυτός συνέχισε να εξηγεί με πολλές λεπτομέρειες ότι η Βίβλος δεν θα πρέπει να εκλαμβάνεται κυριολεκτικά. Ο Αδάμ

και η Εύα θα πρέπει να θεωρούνται ως «συμβολικά πρωτότυπα της ανθρωπότητας». Το βιβλίο της Γένεσης ήταν απλά «κάποιος τρόπος για ορισμένους συγγραφείς να εκφράσουν τις θεωρίες τους όσον αφορά την προέλευση της ανθρώπινης ζωής και της πολιτιστικής ταυτότητας».

Είχα ρίξει μια γρήγορη ματιά σε λίγες μόνο σελίδες όταν άρχισα να νοιώθω ένα μεγάλο κενό μέσα στο στόμαχό μου. Από τη μία, ήθελα να κλείσω το βιβλίο, από την άλλη όμως ήθελα να συνεχίσω να γυρνάω τις σελίδες, αναζητώντας κάποιες δηλώσεις που θα επαναβεβαίωναν την πίστη μου στη Βίβλο. Τότε τα μάτια μου έπεσαν στην καταληκτική πρόταση στην καταχώρηση για τον Ιησού Χριστό. «Σε όλα τα αναπόφευκτα ερωτήματα για τη βιβλική αναφορά όσον αφορά την ανάσταση του Ιησού, ένα γεγονός δεν αποδέχεται αντιπαράθεση: Το ότι οι μαθητές του Ιησού ήταν προετοιμασμένοι να διακινδυνεύσουν τη ζωή τους πάνω στην εγκυρότητά της». Και το ίδιο έκαναν και αμέτρητοι άλλοι στο πέρασμα των εποχών, θα μπορούσα να προσθέσω κι εγώ.

Ένοιωσα δικαιωμένη και μετά λίγη

ντροπή για το πόσο λίγη πίστη είχα δείξει πριν μερικές στιγμές. Αυτή η τελευταία πρόταση είχε εκδιώξει και είχε κλειδώσει την πόρτα στις αμφιβολίες που είχαν προσπαθήσει να αφαιρέσουν τον νου μου.

Τότε αντιλήφθηκα γιατί τόσο πολλοί άνθρωποι συνεχίζουν να έχουν πίστη στη Βίβλο, ακόμα και όταν έχουν διαβάσει βιβλία όπως αυτή την εγκυκλοπαίδεια, που μπορεί να υποδαυλίσουν την πίστη τους μέσω σκεπτικιστικών και κοντόφθαλμων απόψεων. Επειδή μέσω της Βίβλου έχουν γνωρίσει τον αληθινό της Συγγραφέα, τον Θεό και τον Υιό Του, τον Ιησού Χριστό.

Ο Θεός ζει και υπάρχει. Ο Ιησούς όχι μόνο αναστήθηκε απ' τους νεκρούς, αλλά ζει και μέσα στην κάθε καρδιά που Τον προσκαλεί μέσα της και τα λόγια που υπάρχουν μέσα στη Βίβλο είναι γεμάτα ζωή και δύναμη. Τώρα πώς γνωρίζω εγώ ότι αυτά τα τρία πράγματα αληθεύουν; Επειδή τα έχω βιώσει εγώ η ίδια. Πιστεύω στη Βίβλο επειδή έχω δει τα αποτελέσματά της στη δική μου ζωή.

Η ΑΛΙΑ ΓΟΥΪΛΙΑΜΣ ΕΙΝΑΙ ΕΚΔΟΤΡΙΑ ΚΑΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ΑΡΘΡΩΝ. ■

ΟΤΑΝ ΣΥΝΑΝΤΗΣΑ ΤΟΝ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΜΟΥ ΦΙΛΟ

ΟΤΑΝ ΔΙΑΒΑΣΑ ΤΗ ΒΙΒΛΟ ΓΙΑ ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ, ΗΜΟΥΝ 21 ΧΡΟΝΩΝ. Κάποιοι πρότεινε να διαβάσω πρώτα το Ευαγγέλιο του Ιωάννη, όμως εκείνο τον καιρό γνώριζα τόσο λίγα για τη Βίβλο που δεν κατάλαβα ότι τα Ευαγγέλια ήταν τέσσερις ξεχωριστές εξιστορήσεις για τη ζωή και την υπηρεσία του Ιησού. Έτσι άρχισα να διαβάζω από εκεί που μου φάνηκε το πιο λογικό, από την αρχή της Καινής Διαθήκης, με το Ευαγγέλιο του Ματθαίου.

Όταν έφθασα στο Ευαγγέλιο του Ιωάννη, είχα καταγοητευτεί με τον Ιησού. Αυτός είχε την τέλεια απάντηση σε κάθε ρώτημα και πάντα γνώριζε τι ακριβώς να κάνει. Όμως πάνω απ' όλα, φαίνεται να με καταλάβαινε και να γνωρίζει τι ακριβώς χρειαζόμουν. Αντίληφθηκα πως τα Λόγια Του ήταν γεμάτα δύναμη και ζωή και πως Αυτός ήταν ζωντανός! Τα λόγια Του αντηχούσαν παντού, εδώ και 2.000 χρόνια και με άγγιζαν προσωπικά με τρόπο που δεν είχα βιώσει ποτέ μου πριν. Όταν τελικά έφθασα στο Ιωάννης 15:15 – «Σας αποκάλεσα φίλους, επειδή όλα όσα άκουσα από τον Πατέρα Μου, σας

τα φανέρωσα» – ένοιωσα λες και απευθυνόταν σε μένα προσωπικά. Ο Ιησούς με αποκαλούσε φίλο Του! Ήμουν τόσο ενθουσιασμένος που δεν μπορούσα να συγκρατηθώ. Ήθελα να το πω σε όλο τον κόσμο.

Πριν λίγους μήνες, είχα προσευχηθεί να Τον δεχτώ σαν Σωτήρα μου, όμως τα πράγματα δεν είχαν αλλάξει και τόσο μέχρι που άρχισα να διαβάζω τα λόγια Του με ανοικτή και δεκτική καρδιά. Τα Λόγια Του ήταν γεμάτα δύναμη και ζωή και, πάνω απ' όλα, ήταν πολύ προσωπικά. Και δεν σταμάτησε εκεί. Λίγο καιρό αργότερα, ανακάλυψα ότι ο Ιησούς συνέχιζε να μιλά απευθείας και προσωπικά στις καρδιές των οπαδών Του και να τους προσφέρει την ιδιαίτερη καθοδήγηση που χρειάζεται ο καθένας προσωπικά στις δικές τους καταστάσεις.

Ο ΚΗΘ ΦΙΛΙΠΣ ΗΤΑΝ Ο ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ ΤΟΥ *ACTIVATED* ΓΙΑ 14 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟ 1999 ΜΕΧΡΙ ΤΟ 2013. ΑΥΤΟΣ ΚΑΙ Η ΣΥΖΥΓΟΣ ΤΟΥ, Η ΚΑΡΕΝ, ΕΡΓΑΖΟΝΤΑΙ ΤΩΡΑ ΒΟΗΘΩΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΑΣΤΕΓΟΥΣ ΣΤΙΣ ΗΠΑ. ■

Επειδή τόσο πολύ αγάπησε ο Θεός τον κόσμο, ώστε έδωσε τον Υιό του τον μονογενή, για να μη χαθεί καθένας ο οποίος πιστεύει σ' αυτόν, αλλά να έχει αιώνια ζωή. — *Ιωάννης 3:16*

Αν δεν έχετε δεχτεί ακόμα το δώρο της αιώνιας ζωής απ' τον Ιησού και δεν έχετε μια προσωπική σχέση μαζί Του, μπορείτε να το κάνετε τώρα κάνοντας την ακόλουθη προσευχή:

Σ' ευχαριστώ Ιησού που έδωσες τη ζωή Σου για μένα. Σε παρακαλώ ελα στην καρδιά μου, συγχώρεσε τα σφάλματά που διέπραξα, γέμισέ με, με το Πνεύμα Σου και δώσε μου το δώρο Σου για αιώνια ζωή. Αμήν.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΑΡΙ ΑΛΒΕΡΟ

Ο ΥΠΟΜΟΝΕΤΙΚΟΣ

Η ΖΩΗ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΣΥΝΕΧΗΣ ΡΟΗ ΑΠΟ ΑΝΤΙΘΕΣΕΙΣ – κράτα αυτό, άσ' το εκείνο, αγωνίσου, παραιτήσου. Μας λένε να προσπαθήσουμε περισσότερο, να κάνουμε ένα διάλειμμα, να χαλαρώσουμε κάπως, να κάνουμε καλύτερες επιλογές, να πούμε ναι, να πούμε όχι, να τακτοποιηθούμε, να μη βουλευτούμε. Και για να κάνουμε τα πράγματα ακόμα χειρότερα, πάντα υπάρχει κάποιος που θα σας πει το κλασικό «άκου την καρδιά σου». Τώρα ναι!

Μερικές φορές, επιτρέπω όλα αυτά τα συγκεχυμένα, πολύπλοκα συναισθήματα να επηρεάσουν τη σχέση μου με τον Θεό. Είμαι αρκετά σοβαρή στη σχέση μου με τον Θεό; Γνωρίζω αρκετά κείμενα της Γραφής; Τον λατρεύω αυθόρμητα και ευλαβικά; Προσεύχομαι γεμάτη πίστη; Από πού ξέρω ότι έχω πίστη; Πατί δεν ακούω τη φωνή του Θεού πιο ξεκάθαρα; Εάν είχα περισσότερη πίστη ή αγάπη, θα Τον άκουγα

να μιλάει στην καρδιά μου; Ειλικρινά, όταν μια σχέση φαίνεται τόσο πολύπλοκη, νοιώθω να θέλω να τα παρατήσω.

Είμαι σίγουρη πως ο Θεός μάλλον με παρακολουθεί με κάποιο χιούμορ και πιθανόν και ένα μεγάλο βαθμό τρυφερότητας. Μπορώ να Τον φανταστώ να λέει, *Θυμήσου, είπα ότι θα Με βρίσκεις όταν Με αναζητάς¹ και πως αν έρθεις κοντύτερα σε Μένα, κι Εγώ θα είμαι κοντύτερα σου.²*

Πρόσφατα ήρθα αντιμέτωπη με μερικές μεγάλες αποφάσεις που αφορούν την εργασία μου, την οικογενειακή μου ζωή και τα παιδιά. Δίισταμαι για το ποιες είναι οι σωστές επιλογές και παρασέρνομαι από συναισθήματα και γνώμες σχεδόν κάθε μέρα. Επίσης προσεύχομαι ειλικρινά στον Θεό για απαντήσεις. Κι όμως, καθώς γράφω αυτό το άρθρο, δεν μπορώ να αναφέρω με απόλυτη σιγουριά ότι πήρα την καλύτερη απόφαση, εκείνη που θα ήθελε ο Θεός να πάρω.

Αντίθετα όμως, μπορώ να αναφέρω ότι μαθαίνω. Βλέπω τις αδυναμίες

μου και τις ευκαιρίες μου για ανάπτυξη. Βλέπω τη χάρη του Θεού να συμπληρώνει τα κενά μου. Συνεχώς με εκπλήσσει το γεγονός για το πόσο αβίαστος, ήρεμος και ανενόχλητος παραμένει ο Θεός.

Στην αναζήτησή μου για κείμενα της Γραφής ως καθοδήγηση, νοιώθω πάλι να έλκομαι απ' τους Ψαλμούς. Επειδή σε κάθε Ψαλμό σχεδόν, ο Δαβίδ δείχνει στον Θεό την καρδιά του απερίφραστα. Σε όποια κατάσταση και να είναι, απευθύνεται στον Θεό. Και εκεί, παρ' όλες τις αδυναμίες του, αναγνωρίζει τον Θεό, όπως με αυτή του τη δήλωση: *«Ελπίσα στο έλεός Σου· η καρδιά μου θα αγάλλεται στη σωτηρία Σου. Θα ψάλλω στον Κύριο, επειδή με αντάμειψε πλουσιοπάροχα».*³ Και αυτό αρκεί.

Η ΜΑΡΙ ΑΛΒΕΡΟ ΕΙΝΑΙ ΠΡΩΗΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΗ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΣΤΗΝ ΑΦΡΙΚΗ ΚΑΙ ΤΟ ΜΕΞΙΚΟ. ΣΗΜΕΡΑ ΖΕΙ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΗ ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΤΕΞΑΣ ΤΩΝ ΗΠΑ ΜΕ ΤΟΝ ΣΥΖΥΓΟ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥΣ. ■

1. βλ. Ιερεμία 29:13

2. βλ. Ιακώβου 4:8

3. Ψαλμός 13:5-6

ΑΠΟ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΜΕ ΑΓΑΠΗ

ΣΥΝΑΝΤΗΣΕ ΜΕ ΤΟ ΠΡΩΙ

Κάνεις καλά να αφιερώνεις χρόνο σε Εμένα πρώτα, κάθε πρωί, επειδή χωρίς Εμένα δεν θα πας μακριά. Εγώ είμαι σοφία, είμαι δύναμη και είμαι αγάπη.

Όπως είπα στους μαθητές Μου, μπορείς να βρεις ανάπαυση για το πνεύμα σου και δύναμη για την ημέρα μέσα από Εμένα.¹ Αντί να βρίσκεις τον χρόνο να κάνεις μια παύση και να εισέλθεις στο χώρο του Πνεύματός Μου, ο πειρασμός είναι μεγάλος, να κάνεις τα πράγματα ενεργώντας όπως νομίζεις εσύ, όμως κατ' αυτό τον τρόπο δεν θα είσαι και τόσο αποτελεσματικός. Έχω υποσχεθεί να ανανεώνω τη δύναμη όλων εκείνων που Με προσμένουν..

Μπορούμε να είμαστε σαν δύο φίλοι που χαίρονται στη σκέψη να βρίσκονται μαζί, ακόμα και όταν δεν λένε λέξη. Καθώς σκέπτεσαι Εμένα, δώσε Μου την καρδιά σου, συλλογίσου την καλο-σύνη Μου για σένα και θα εισέλθεις στην παρουσία Μου.

Γι' αυτό, βρες τον χρόνο κάθε πρωί να πλησιάσεις κοντύτερα σε Εμένα. Επικοινωνήσε μαζί Μου μέσα από την προσευχή και τη μελέτη του Λόγου Μου.

1. βλ. Ματθαίου 11:28-30